

КОМСОМОЛ КІРОВОГРАДСЬКОГО РАЙОНУ XXV ЗІЗДОВІКПРС

Новоукраїнський район

Орденоносна комсомольська організація

- В лавах Новоукраїнського ордена Трудового Червоного Прапора районної комсомольської організації налічується 4204 члени ВЛКСМ.
- Достроково виконали особисту п'ятирічку понад 200 молодих виробників.
- На найважливіших ділянках трудяться 530 ударників комуністичної праці, 860 юнаків і дівчат виборюють це звання.
- За п'ятирічку на базі Новоукраїнського райоб'єднання «Сільгосптехніка» та передових господарств району підготовлено 1185 механізаторів.
- У змаганні за звання «Кращий за професією» взяло участь 6200 молодих виробників району.
- 49 рацпропозицій, поданих молодими винахідниками Новоукраїнщини, принесли економічний ефект 8300 крб.
- 257 молодих депутатів місцевих і районних Рад депутатів трудящих беруть участь у вирішенні важливих державних завдань.

СКІЛЬКИ ГРАНЕЙ У ОРДЕНА?..

Максим Григорович ЗОТОВ, член партії з 1926 року, учасник громадянської війни

— Наша Батьківщина — провісник нової епохи для всього світу — успішно йде до своєї мети. І те, що закладали мої бойові побратими, множить сьогодні наша гідна зміна. Комсомол 70-х гартує свою волю; невтримність і порив у досягненні вищих рубежів, творчість навіть у буденних справах — то символи нового часу, особливо ж, дев'ятої п'ятирічки, яку завершує весь радянський народ плідними діями. Висока урядова нагорода, котрої удостоїлись мої юні земляки саме в останній п'ятирічці, окриляє і нас, старших. У ордені цьому я бачу спідку покоління, і кожна з його граней — а їх незліченна кількість — відспівує у сьогоднішній тиші успіху, завдяки яким ми йшли, йдемо, і будемо нешвидко просуватися вперед.

Василь КРУГЛЯК, член комсомольсько-молодіжного колективу тракторної бригади колгоспу імені Шевченка

— Хочу коротко додати: наш орден є неодолимим і незбагненим для капіталістичного світу колективізмом. Дружба, взаємодопомога, вчасна допомога товаришів у скрутну хвилину роблять цим, вищим зміст соціалістичного змагання.

Незручно себе піби виставляти напоказ, але ці події ще свіжі в пам'яті і особливо радісні. У колгоспі працювали ми з Григорієм Андрущенком на новому Т-74. Трудились охоче, набиралися вміння, досвіду. І коли мені вдалося перемогти на районних змаганнях молодих операторів, я був певен, що й на обласних виступлю успішно. Став чемпіоном Кіровоградщини. В нагороду одержав два транзисторні приймачі. Один вручив Григорію, адже він надійний друг і перший помічник.

Валентина СЛАВЕТІНСЬКА, доярка колгоспу «Дружба», одна з перших чотиритисячників Кіровоградщини серед молодих — Любов до професії — ось де залюрука успіхів

у праці. Якщо молода людина байдужою прокидається вранці, перед виходом на роботу, коли незацікавленою, інертною лишається ще й після робочого дня — хай знає, що їй не пощастило в житті. Якщо ж професія стає улюбленою справою, покликанням — успіхи обов'язково придуть.

Вікторія КОВАЛЬЧУК, учениця Комишуватської СШ, секретар комсомольської організації школи

— Старші товариші висловили багато цінних порад, які нам слід брати на озброєння ще з шкільної лави. Мені на думку спливає поняття «спадкоємність поколінь». Воно надзвичайно містке і важливе для нас. Адже наслідування славних традицій батьків і дідів — то рушій, котрий сприяє вихованню у моїх ровесників почуття патріотизму, пролетарського інтернаціоналізму. Такими нас хоче бачити партія, такими й будемо готувати себе до трудових звершень в дев'яній п'ятирічці, коли вийдемо на самостійний шлях.

Перерва під час ходу звітно-виборчої конференції Новоукраїнської районної комсомольської організації. Обмін враженнями, живі дискусії, розмови... А в цій групі делегатів зацікавила розповідь бригадира комсомольсько-молодіжного колективу тракторної бригади № 1 колгоспу імені Шевченка Анатолія ЛУБЕНЦЯ (на фото перший зліворуч). Йому є чим поділитися з товаришами, оповісти про шлях рідного колективу, який створений у дев'ятій п'ятирічці.

ВДУМАЙТЕСЬ У СЛОВО „ХЛІБОРОБ“

Професія механізатора не тільки почесна, а й дуже відповідальна. Вдумайтесь в слово «хлібороб»: це людина, яка робить землю ще багатшою, щедрішою. Проблема виховання гідної зміни колгоспного селянства хвилює сьогодні всіх нас.

Ми, молоді хлібороби, прийняли трудову естафету від старшого покоління — двічі Героя Соціалістичної Праці Олександра Васильовича Гіталова, Героя Соціалістичної Праці Віктора Степановича Андрияша, наставників з нашого колгоспу Василя Захаровича Скарбана, Костянтина Івановича Дзензурі та інших. І нам нести її далі, нам примножувати славу батьків.

Назавжди запам'яталася мудра думка прославленого механізатора, нашого земляка Олександра Васильовича з його «Думи про

хліб»: «Хлібороб і школяр, робітник і студент — всі ми завжди повинні пам'ятати присягнені слова: Берегти хліб — найбільше, найцінніше наше багатство, завжди пам'ятати, що в ньому і людська праця, і тепло наших сердець, і наша нездоланна сила».

Тіснішає зв'язок механізаторів бригади з комсомольсько-молодіжним колективом молочно-товарної ферми № 1 нашого колгоспу. Я маю на увазі повсякденну роботу, процесів у тваринництві. Колектив нашої тракторної бригади побудувати кормощу. І він уже став до ладу. На мою думку, такий взаємозв'язок з тваринництвом повинен бути в кожному господарстві, а особливо там, де є комсомольсько-молодіжні колективи.

За нашими успіхами стоять, у першу чергу, висока дисципліна і найголовніше, згуртованість членів бригади. Саме це дає можливість вишукати високе почуття колективізму, повного взаєморозуміння, взаємодопомоги, забезпечити професійний ріст кожного. Гостре відчуття нового, прогресивного стало запорукою повсякденної готов-

ності хліборобів до виконання почесного обов'язку перед Батьківщиною.

Мабуть, немає на землі професії мирнішої, аніж наша, хліборобська. Ніколи не забуду, як батько, старий хлібороб, розповідав: у роки війни його особливо вразило, коли горів хліб на колгоспному полі. Скільки праці людської, скільки виплечених зерен усього світового й чистого знищили війна! Ось чому ми з глибоким хвилюванням, радістю і гордістю за нашу країну слідкуємо за тими титанічними зусиллями, які докладає Комуністична партія Радянського Союзу для збереження миру в усьому світі.

Сьогодні всі ми помисли в турботах про новий урожай. Зимовий період для механізатора — не капризи, а час напруженої праці. Необхідно поповнити свої знання, а найголовніше — якісно підготувати техніку до роботи в полі. Підтримавши який комсомольсько-молодіжний тракторний бригади колгоспу

«Родина» Ульянівського району «До дня з'їзду якісно відремонтувати сільгоспінвентар і збиральну техніку». Члени нашої бригади досігли високого коефіцієнту готовності всіх машин, що стане запорукою проведення високопродуктивних робіт у стислі строки і при високій якості.

Ми на фініші п'ятирічки, кожен робочий день сповнений турбот про успішне її завершення. Все частіше сьогодні поряй із словом «труд» звучить слово «творчість». І це не випадково. Бо в творчому підході кожного до своєї роботи — запорука спільних успіхів. Адже, готуючи свої дарунки наступному XXV з'їздові КПРС, ми хочемо, щоб ці здобутки були вагомими... Кожен член нашого колективу працює з усвідомленням того, що його особистий рядок увійде в Репорт Ленінського комсомолу партійному з'їзду.

А. ЛУБЕНЕЦЬ, бригадир комсомольсько-молодіжного колективу тракторної бригади № 1 колгоспу ім. Шевченка.

НА РІВЕНЬ ВИМОГ ЧАСУ

Обмін комсомольських документів, який проходить нині в усіх комсомольських організаціях, позитивно позначився на підвищенні їх бойовості, посиленні авангардної ролі членів ВЛКСМ у праці і навчанні. «Запал молодих сердець тобі, рідна партіє!» — говорять юнаки і дівчата, одержуючи червоні книжечки з портретним зображенням В. І. Леніна напередодні XXV з'їзду КПРС. З 5,7 мільйона членів ВЛКСМ, що перебувають на обліку в республіканській комсомольській організації, понад 2 мільйони вже одержали квитки нового зразка.

Обмін документів проходить організовано, по-діловому, — сказав кореспондентів РАТАУ завідувач відділом комсомольських організацій ЦК ЛКСМУ А. В. Казанівський. — У ході його зросло трудове і громадська активність комсомольців. Сотні тисяч молодих виробників уже впроралися з особистими п'ятирічними завданнями. На рахунок молодіжних колективів кожна третя тонна видобутого з початку року в республіці надпланового вугілля,

кожна друга тонна сталі і прокату.

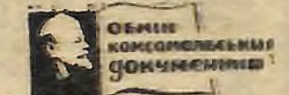
Більшість обкомів, міськомів, райкомів комсомолу з високою відповідальністю підходить до здійснення всього комплексу організаційно-технічних і політичних заходів по проведенню обміну, тісно пов'язує його з вирішенням найважливіших завдань партії по успішному виконанню грандіозних планів комуністичного будівництва, розгортанню масового змагання юнаків і дівчат за право підписати Репорт Ленінського комсомолу XXV з'їзду партії.

Десятки хороших починань, патріотичних ініціатив народилися в ході обміну документів. На Тернопільщині, наприклад, широку підтримку дістав закликом комсомольсько-молодіжного колективу Валерія Авдєєва з голлового підприємства виробничого об'єднання «Ватра» боротися за поліпшення якості, підвищення надійності продукції. Молодь Чернігівського комбінату хімічного волокна виступила з ініціативою — «До нового комсомольського квитка — звання ударника комуні-

стичної праці». Передові бригади молодих робітників Київського заводу верстатів-автоматів імені Горького, Сумського машинобудівного заводу імені Фрунзе, Запорізького «Комунара» вирішили виробничу програму кожного року десятої п'ятирічки виконувати за 10 місяців при високій якості роботи.

Комітети комсомолу Харківської, Дніпропетровської, Донецької, Миколаївської, Чернігівської та ряду інших областей у ході обміну документів значно поліпшили виховну роботу з молоддю. На високому організаційно-політичному рівні проходить вручення нових квитків у Московському районі ЛКСМУ Харкова, Жовтневому районі Кривого Рога, Кам'янець-Подільському районі Хмельницької області, Ковельському міськомі Волинської області, Баштанському районі Миколаївської області.

Разом з тим ряд комітетів комсомолу не зміг перебудувати свою діяльність у світлі рішень XVII з'їзду ВЛКСМ, не повною мірою використовує обмін для вдосконалення форм і методів індивіду-

ОБМІН КОМСОМОЛЬСЬКИМИ ДОКУМЕНТАМИ

альної роботи з комсомольцями, зміцнення виховно-дисциплінарної роботи. Деякі райкоми, міськоми ЛКСМУ формально підходять до визначення готовності організації по обміну, обмежуються лише перевіркою списків комсомольців, наявності фотографій. Недостатньо викликають у діяльність комсомольських організацій Сумський, Житомирський, Закарпатський, Кіровоградський обкоми ЛКСМУ, Київський міськом комсомолу. І не випадково саме тут найбільша питома вага первинних організацій, які не вклялися у встановлені строки обміну документів.

Завдання комітетів комсомолу — повніше використати можливості для організаційно-політичного зміцнення первинних комсомольських організацій, добитися дальшого підвищення громадської і трудової активності молоді, мобілізувати її зусилля на розв'язання відповідальних завдань, які визначені в проекті ЦК КПРС «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1990 роки», підготовку гідної зустрічі XXV з'їзду партії.

Є МІСЦЕ ДЛЯ ПОДВИГУ!

«Активна участь у виконанні завдань десятої п'ятирічки, — говориться в проекті ЦК КПРС до XXV з'їзду партії, — є важливою справою Ленінського комсомолу, усієї нашої молоді». І тепер, підбиваючи підсумки дев'ятої п'ятирічки, вчитуючись у рядки проекту, помислимо оглядаємось назад: в кожній галузі зріс рахунок трудових перемог молодих гвардійців п'ятирічки.

Партія високо оцінила участь комсомолів країни в боротьбі за дострокове виконання завдань дев'ятої п'ятирічки, за успіхи у всенародному соціалістичному змаганні. І наші досягнення породжені саме ним, трудовим суперництвом, яке виховало справжніх господарів, виявило творчу активність молодих.

Завжди пам'ятаючи ленінський заповіт про те, що тільки праця, разом з робітниками й селянами можна стати справжніми комуністами, наші комітети комсомолу повсякденно піднімали трудову і громадську активність юнаків та дівчат. Понад 200 молодих виробничників району дали завершені своєю п'ятирічку. Кращі колективи, сеті комсомольців стали на ударну вахту за право підписати Рапорт Ленінського комсомолу XXV з'їзду КПРС, значно перевиконують зустрічні зобов'язання.

За роки дев'ятої п'ятирічки в районі народилися такі починаї: «Урожай-75 — комсомольську турботу», «За десять днів — десять тисяч тонн снігу», «Сільськогосподарський рік — до 1 листопада» та інші. Колоски та радгоспи продали державі 476 919 тонн хліба. У порівнянні з восьмою п'ятирічкою виробництво м'яса зросло на 27,2 процента, молока — на 10 процентів, яєць — на 37,1. Ці успіхи нерозривно пов'язані із самовідданим трудом молоді. І слова «життя завжди є місце для подвигу» стали бойовою програмою молодих новоукраїнців. Ентузіазмом, творчістю пропонує діяльність комсомольських організацій: гравіюють заводу, колосків «Росія», «Дружба», імені XX з'їзду КПРС, імені Калініна.

В колгоспі «Дружба» працює три комсомольсько-молодіжних тракторних бригади, які очолюють соціалістичне змагання не лише в районі, а й в області. Молоді доярки господарства Валентина Славенська і Надія Лапа наближаються до чотиритисячного рубежу.

Всі десять комсомольсько-молодіжних колективів району — ініціатори кращих починаїв. Ось і до завершального року комсомольсько-молодіжний колектив тракторної бригади колгоспу імені Шевченка вступив з ініціативою «Урожай-75 — комсомольську турботу». І підтримали всі молоді трудівники Новоукраїщини. У змаганні брали участь шість комсомольсько-молодіжних тракторних бригад, колектив автогаража, тринадцять три ланки по вирощуванню високх врожаїв кукурудзи і буряків, сорок екіпажів комбайнів на збиранні ранніх зернових і близько 200 екіпажів на вивезенні урожаю. Тільки молоді комбайнери зібрані урожай на площі 5200 гектарів і намолотили 120 570 центнерів хліба. Як конкретне бойове завдання сприйняла молодь слова Л. І. Брежнєва про необхідність добиватися підвищення врожайності і максимально використати кожен гектар землі.

Любові «Життя на селі — знай техніку» став життєвою необхідністю кожної молоді людини, яка зв'язана з сільським господарством. Протягом багатьох років у районі працює відомий в Україні гіталовська школа передового досвіду, де пройшли підготовку понад 10 тисяч механізаторів. З гордістю називаємо ми наших прославлених наставників — давні Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова, Героя Соціалістичної Праці В. С. Андрияша і інших. Відомим став і міжнародний молодіжний клуб механізаторів Кіровоград — Гіталовський, який сприяє інтернаціональному вихованню молоді, обмінює досвідом з ровесниками братньої країни.

За п'ятирічку понад 40 молодих трудівників удостоїлись урядових нагород. А кращі з кращих сфотографувалися біля святих нашого народу — Прапора і Червоного Прапора. Це — механізатор колгоспу «Дружба» Мишала Чабан, майстер комбінату хлібопродуктів Ольга Свистун, учениця Комішуватської СШ Тая Деркач.

Проблеми, які слід вирішити нам у світі проекту ЦК КПРС, це викорінення формалізму в організації соціалістичного змагання, збільшення продуктивності громадського творчиства в районі. У відповідь на лист механізаторів нашої області «Скільки служили трактору?», звернення малоземельних механізаторів «Техніку — на лінійку готовності!» ми докладаємо всіх зусиль, щоб відповісти XXV з'їзду КПРС, вважаємо, що важливішого завдання, ніж підготовка до партійного форуму, зараз нема. До дня відкриття з'їзду ми направляємо в громадське творчиство 120 кращих виробничників, створивши п'ять комсомольських груп; підготуємо 150 молодих механізаторів, комсомольсько-молодіжні колективи поставлять всю техніку на лінійку готовності.

На честь з'їзду все ширше розгортається пропаганда серед молоді важливих документів партії і уряду, рішень XVII з'їзду ВЛКСМ. Подякуймо — громадська активність окремих юнаків і дівчат, послаблення інтересу до знань, факти порушення трудової дисципліни зобов'язують нас більш критично аналізувати форми й методи ідейного і морального загартовування молодого покоління. Це вимагає повсякденної індивідуальної роботи з кожним, а її центром повинна бути первинна організація, комсомольська група. І саме готуючись до з'їзду, ми повинні спрямувати всі свої зусилля на усунення цих упереджень.

Головні соціально-економічні завдання дев'ятої п'ятирічки, підкреслюється в проекті ЦК КПРС до XXV з'їзду, аніоналі. Принципи нашого способу життя — все для людини, все в ім'я людини — втілюється у конкретних підсумках п'ятирічки. Проект відкриває нові горизонти для творчої праці. Плани партії вражають глибиною і масштабністю тих завдань, які вирішуватимемо ми в десятій п'ятирічці. Вона стане новим, важливим етапом на шляху будівництва комунізму.

А в заключному розділі проекту ЦК КПРС є слова, прямо звернені до комсомолу, до кожного з нас. Вони закличають олючити рух молоді за виконання і перевиконання виробничих завдань, за оволодіння знаннями, наполегливо виховувати юнаків і дівчат в душі беззавітної вірності нашій Батьківщині. І молодь посилює змагання за право підписати Рапорт Ленінського комсомолу XXV з'їзду партії.

М. СУВОРОВ,
перший секретар Новоукраїнського райкому ЛКСМ України.

Див. 3 стор.

Обговорюємо проект ЦК КПРС

ГОТУЄМО РОБІТНИЧІ КАДРИ

В постанові ЦК КПРС до XXV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу величезна увага приділена і питанню підготовки висококваліфікованих робітників. Це — справжня програма розвитку системи професійно-технічної освіти. Тому вона знайшла широкий відгук серед учнів та викладачів професійно-технічних училищ нашої об-

ласті. В усіх навчальних закладах Кіровограда вже пройшло обговорення цього важливого документа. Можна з впевненістю сказати, що всі поставлені партією завдання будуть виконані. Лише в першому році десятої п'ятирічки прийом до середніх профтехучилищ області буде збільшено на 80% учнів. З перших днів нового року готинно відчинять свої двері нове ТУ № 5 міста Світловодська.

Далі буде розширюватись матеріально-навчальна база сільських професійно-технічних училищ. Передбачено будівництво Новоукраїнського СІТУ на 720 учнівських місць, будівництво окремих об'єктів корпусів майстерень в існуючих училищах. На все це буде асигновано близько 10 мільйонів карбованців.

Велике значення буде надаватись в новій п'ятирічці поліпшенню якості знань. Для цього училища оснащуються новою

технікою. Вже зараз у вільних СІТУ області є 12 нових комбайнів «Нива» та «Колос», 28 тракторів Т-150 та Т-150К.

Д. ДУЗЬ,
начальник Кіровоградського обласного управління профтехосвіти.

ОСНОВНИЙ ОРІЄНТИР

Звичайно ж, найбільше зацікавлення плавильників викликав розділ в проекті ЦК КПРС «Основні напрями розвитку народного господарства на 1976—1980 роки», де говориться про перспективи розвитку кольорової металургії в майбутній п'ятирічці.

Величні накреслення. Продуктивність праці в галузі намічено підвищити на 23—25 процентів. У цьому наш комсомоль-

сько-молодіжний колектив, очолюваний кавалером ордена «Знак Пошани» Миколою Петровим, розуміє своє основне завдання. І ще — в підвищенні якості продукції, про що говорилось у зверненні комсомольців і молоді підприємства до всіх молодих трудівників Кіровоградщини.

Взявши за орієнтир ці два показники, ми виконали п'ятирічне завдання

за три з половиною роки. Не пам'ятаю випадку, щоб плавильні установки стояли без роботи, навіть якщо робітник, котрий їх обслуговує, хворий або у відпустці.

Резерви високопродуктивної праці вбачаємо ще в підвищенні професійної майстерності кожного члена колективу. Небагато часу минуло з тих пір, коли плавильник обслуговував лише одну установку.

Зараз кожен з нас працює на 3—4 печах.

Півтора місяці тому нам довірили найсучасніші установки. Тож зрозуміло, що для виправдання цього довіря, втілення в життя величезних накреслень Комуністичної партії потрібно трудитися з потроєною енергією.

С. ТИШКО,
плавильник цеху № 8 Світловодського ордену Трудового Червоного Прапора заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР.

ШТРИХИ ДО ПОРТРЕТА СУЧАСНИКА

ОСНЬ хвалилася холодними дощами, пронизливими вітрами. У таку погоду вулицею йшла комсомолка Ганна Митрофанова. Сьогодні вона чергова. Роботи чимало, а тут ще й Василько, молодший братик, на ферму повадився.

Відчинила двері корівника і зашмерла: з відром у руці назустріч йшов Василько.

— Я вже й воду зігрів. Давай, мерщій, ключа від комори.

Ганна не згоджувалась, але, врешті, дозволила хлопцеві допомогти прибрати біля худоби, приготувати пійло. А він просить:

— Дозволь котрусь з корів подоїти.

Згодилась і на це, адже, якщо не дозволить, все одно доїтиму, тільки корову із групи сусідки. Він часто прибігав на ферму, допомагав не лише сестрі, а й іншим дояркам.

На випускному вечорі Лозуватської середньої школи голова правління колгоспу І. М. Болгаренко запитав у Митрофанової: «Куди будеш поступати, Василю?». «Змаленьку вирішив, — відповів юнак. — До сільськогосподарського інституту, на зоотехніка». «Дамо направлення, — почув у відповідь. — Будеш колгоспним стипендіатом».

Щороку студент Білоцерківського сільськогосподарського інституту Василь Митрофанов під час канікул працював у рідному колгоспі підлітнім доярком. На практиці вивчав прочитане в підручниках, переймав досвід кращих тваринників. Повернувшись в Лозуваті дипломованим спеціалістом — зоотехніком. Трохи боявся своєї посади, бо виріс серед тваринників, раніше працював з ин-

шою групою не за рахунок виробничого ним молодняка, а шляхом розформування малочисельних груп. Доярка, корови котрої поговинили інші групи ферми, одержувала перівісток. Не кожному це було до вгоді. Особливо не хотіли віддавати телят від високопродуктивних корів. Та, зрештою, своє, особисте відступило перед колективним. А згодом, коли підвищилися надії, всі відчули переваги нового способу формування груп. Колектив згуртувався — одна велика родина, одна сім'я.

Колгосп імені Фрунзе інші серед передових господарств по виробництву молока. Вагомих успіхів добиваються тваринники. Навіть у порівнянні з минулим роком досягнення значні: за дев'ять місяців на сто гектарів сільськогосподарських угідь вироблено молока на 53,4 центнера більше, ніж в 1974 році. А стадо за цей час зменшилося на 18 голів. Продуктивність кожної корови зросла на 266 кілограмів.

У господарстві поважають подружжя Митрофанових — невтомних трудівників, громадських активістів. Головного зоотехніка колгоспу, молодого комуніста Василя Артемовича Митрофанова молодь обрала своїм ватажком.

В. ГОШУЛЯК,
Колгосп імені Фрунзе Ульяновського району.

НА ОЗБРОЄННЯ—ВСІ ЗАСОБИ

В Компаніївському районі нагромаджено цінний досвід атеїстичного виховання трудящих, урізноманітнюються форми й методи індивідуальної роботи з віруючими. Про ефективність цих заходів свідчить той факт, що з року в рік знижується релігійна обрядовість, особливо серед молоді; поривають із сканталом ті, хто перебував у полоні облуди. Плідно працює молодіжний радіодікторій з питань атеїзму у ветеринарному технікумі.

Ось саме тому й проведено було в районі науково-методичну конференцію з питань атеїстичного виховання трудящих. У ній взяли участь заступники секретарів партійних організацій з ідеологічної роботи, голови первинних організацій товариства «Знання», комсомольські ватажки, голоси виконкомів сільських Рад, організатори позакласної роботи та піонервожати середніх шкіл, лектори і агітатори-атеїсти.

Секретар Компаніївського райкому Компартії України В. М. Вієвський у вступному слові розповів присутнім про велику роботу по атеїстичному вихованню трудящих, проведеному в районі, прищепленню юним науково-матеріалістичного світогляду, узагальнив форми й методи антирелігійної пропаганди. З рефератами «Релігія і церква в сучасному світі», «Про сучасний бантизм», «Про психологію сучасного віруючого» виступили завідувач обласним Будинком атеїзму П. М. Дмитренко, викладач Кіровоградського педінституту ім. О. С. Пушкіна П. А. Рябой, старший викладач інституту сільськогосподарського машинобудування І. Т. Шестаков.

«Радянське законодавство про культури», «Про сучасні радянські свята й обряди» — такі теми виступів уповноваженого ради по культурах при Раді Міністрів СРСР по Кіровоградській області І. Ф. Патеріла та завідувачою обрядовим відділом обласного управління псботового обслуговування С. І. Чорноморченко.

Учасники конференції обмінялися досвідом роботи з питань атеїстичного виховання трудящих.

БІЛА ПЛАНЕТА.

Фото В. КОВАКА.

XXV з'їзд КПРС

Після закінчення Захарівської СШ Володимир Моргул (на фото зліва) та Георгій Печенюк без роздумувань пішли в трактористи. Тепер комсомольці — класні механізатори, передовики виробництва. За перемогу в соціалістичному районі комсомолу нагородив Георгій Печенюка туристською путівкою для подорожі по містах-героях.

Фото М. ЧАЙКОВСЬКОГО.

П'ЯТИРІЧКА МИХАЙЛА ОГИРЯ

«...1,7 мільйона тракторів, понад 1,1 мільйона вантажних автомобілів, на 15,8 мільярда карбованців сільськогосподарських машин одержали колгоспи і радгоспи в дев'ятій п'ятирічці. Це були роки широкої хімізації виробництва, меліорації земель. У порівнянні з попередньою п'ятиріччю середньорічний обсяг валової сільськогосподарської продукції зріс на 13 процентів...» (Проект ЦК КПРС до XXV з'їзду КПРС).

...За роки п'ятирічки в районі за кермо трактора сіли 1185 молодих механізаторів. Михайло Огир — найкращий з них. За чотири роки він виробив стільки ріллі, скільки планувалося на п'ять, заощадив на ремонтах і економічно стільки пального, що на ці кошти можна придбати нового Т-74... Ось такою була особиста п'ятирічка в комсомольця. Образно кажучи, для хліборобів вона була п'ятирічкою піднесення трудової доблесті. Два українські мільярди пудів хліба... Героїзм на цьогорічних жнивках...

Вдумайтесь у таку цифру: 215—220 мільйонів тонн. Такий середньорічний збір хліба планується проектом ЦК КПРС до XXV з'їзду партії на десяту п'ятирічку, — розмірковує Михайло. — А в передвоєнному, 1940-му, наші батьки виростили 95,6 мільйона тонн зерна. І реальність цих планів очевидна. Партійний документ з науковою точністю визначає нам усім адресу цих урожаїв. Вона — не за морями і горами. Вона — на моєму, твоєму, його полі... А шляхи? Інтенсифікація, продуктивність праці, новітні методи роботи, техніка...

Плани партії — конкретні. Крім усіх інших важливих факторів, що сприятимуть розв'язанню практичних завдань, — перш за все, трудовий ентузіазм кожного, висо-

Н. НЕГІНА.

МОЇ ЩАСЛИВІ ПОВЕРХИ

Хто скаже, що професія будівельника — своєрідний подвиг, той матиме рацію. Адже, коли справа рук твоїх виростає з ризиків новобудови у багатопверхові красені-будинки, коли новосели заселяють затишні квартири, відчуваєш справжню радість, радість творця. І трішечки сумно стає розлучатися з тим, чим жив і снів дні, місяці, тим, що в паперах іменувався просто: об'єкт. Адже в кожній новобудові залишаємо часточку свого серця, свого тепла. Моя професія — муляр. Полюбив її здавна. Бо і батько мій — будівельник. Вчився у нього, працював з ним. Життя повсякденно вимагає підтягуватися до рівня передовиків. А це нелегко. Кожен виробничий процес треба ставити на наукову основу, тому доводиться опрацювати масу спеціальної літератури, цікавитися проблемами архітектури.

Як приходить слава? Як здобути любов і повагу в колективі? Дуже просто. Праця плюс творчість. Ось нещодавній передумови. Треба, щоб комсомолець і до речі виконував вчасно, був прикладом всьому,

Див. 4 стор.

І ПОЛУМ'Я В НАЩАДКАХ ОЖИЛО

ДО 150-РІЧЧЯ ПОВСТАННЯ ДЕКАБРИСТІВ

У ГРУДНІ 1825 року відбувся перший в Росії відкритий збройний виступ проти самодержавства і кріпосного права, який увійшов в золотий фонд історії російської революції. Його підняли військові сили революційного дворянства.

14 (26) грудня на Сенатській площі в Петербурзі імператор Микола I наказав карально розстріляти шеренги непокірних солдат і офіцерів, які налічували три тисячі чоловік, а через два тижні був придушений героїчний виступ Чернігівського полку на Україні.

Завершилась кривава драма притягненням близько шестисот чоловік до слідства, стратою п'яти керівників повстання — Пестеля, Рилєєва, Бєстужева-Рюміна, Муравйова і Каховського, каторгою і засланням до Сибіру ста двадцять одного повстанця.

Змовою мовчання за велінням самодержавного деспота були оточені ці події протягом багатьох років; родичам страчених заборонялося носити траур, листи до Сибіру і звідти суворо перевірялися цензурою, про декабристів не згадували в пресі.

Але про них, героїв, котрі самовіддано запалили першу іскру революційного визвольного руху, пам'ятала вся мисляча передова Росія.

Російський громадський і політичний діяч, письменник Олександр Герцен внаслідок переслідувань і жорстокого терору, розв'язаного Миколою I, виїхав за кордон і заснував у 1855 році в Лондоні журнал «Полярная звезда», на обкладинці якого були зображені ситуси п'ятого повстання декабристів. Часовий недержавно доставлявся і розповсюджувався в Росії.

У своїх спогадах «К нашим» Герцен писав: «Перемогли над п'ятим горжестували в Москві молебством... Чотиринадцятирічним хлопчиськом, загубленим у натовпі, я був на цьому ганебному молебстві і тут же перед візгарем, опоганеним кривавою молитвою, як клявся помститися за скараних на смерть і прирік себе на боротьбу з цим тронем, з цим вітатрем, з цим гарматами».

Коли до рук Шевченка потрапила згадувана «Полярная звезда» з портретами повислих декабристів, Тарас Григорович записав у своєму щоденнику: «Портрети перших наших апостолів-мучеників мене так тяжко вразили, що я і досі не можу відпочити від цього похмурого видіння. Як добре було б, якби вибиті медалі в пам'ять цієї ганебної події. З одного боку портрети цих великомучеників з написом: «Перші російські благовісники свободи», а на другому боці медалі — портрет «неудобозабиваємого тюрмаза» (тобто Миколи I) з написом: «Не перший російський коронований кат».

В статті «Пам'яті Герцена» Володимир Ілліч Ленін писав про декабристів: «Ми бачимо ясно три покоління, три класи, що діяли в російській революції. Спочатку — дворяни і поміщики, декабристи і Герцен. Вузьке коло цих революціонерів. Страшенно далеко вони від народу. Але їхня справа не загинула. Декабристи розбудили Герцена. Герцен розгорнув революційну агітацію. Її підхопили, розширили, зміцнили, загарували революціонери-різномисльці, починаючи з Чернішевського і закінчуючи героями «Народної волі». Ширше стало коло борців, ближчий

став їхній зв'язок з народом. «Молоді штурмани майбутньої бурі» — назвав їх Герцен. Але це не була ще буря. Буря — це рух самих мас... Перший натиск бурі був у 1905 році.

Отже, декабристи — перша когорта борців. Революційні ідеї, що озолотили їх серцями і помислами, зародилися недовзі після вітчизняної війни 1812 року. Російська армія розгромила полчища Наполеона.

„ПРИРІК СЕБЕ НА БОРОТЬБУ“

Солдати і офіцери триумфально дійшли до Парижа. Але переможці, котрим рукоплескав увесь світ, повинні були миритися з страхітливим кріпосництвом і безсловесною покійністю царської влади.

Георгійівські кавалери, блискучі герої військових баталій, високоосвічені і обдаровані молоді люди з палкими благородними серцями, люди, які пристрасно любили свою багатостраждальну батьківщину, — вони створюють перші таємні революційні товариства: в 1815 році — «Союз спасіння», в 1818-му — «Союз благоденства», потім Південне і Північне таємні товариства, «Товариство об'єднаних слов'ян».

Серед них були прибічники не тільки знищення кріпосного права, але й безвідплатної передачі землі селянам, встановлення республіки. До них належали П. І. Пестель, його підтримували С. І. Муравйов-Апостол та К. Ф. Рилєєв.

Переможне покоління робітничого класу, яке вступило в грізних революційних бурях, пов'язало полум'я пролетарської боротьби з декабристською іскрою, яку кривавому царату не вдалося погасити ні шибенцями, ні каторгою.

Засуджений Миколою на дванадцятирічну каторгу, декабрист Одоєвський відповів на послання Пушкіна, в якому поет закликав декабристів — «воглубине сибірських руд храните горде терпенье» — словами ширшої подяки і віри в майбутню перемогу: Наш скорбний труд не пропадет.

Із іскри возгорітся пламя...

І Володимир Ілліч Ленін, починаючи видавати революційну газету «Іскра», не знайшов для неї кращого епіграфу, ніж віршовані пророчі слова Одоєвського: «Із іскри возгорітся пламя».

Революційне полум'я, що зайнялося з цієї непогасної іскри, в дні Великого Жовтня гнівно знищило режим насильства і сваволі, гіплого розкладу і смерті, режим експлуататорів і катів.

І. РЯБЕНКО,
член товариства «Знання».

КАМ'ЯНКА, РІК 1822-й...

● Діяльність «Союзу благоденства» на Україні

«Раз добром нагрите сердце Вік не прохолоне».

Т. Г. Шевченко.

Декабристський рух на Україні є свідченням спільної боротьби вірних синів російського і українського народів проти царизму та кріпосництва. Найбільш діювий центр «Союзу благоденства» на Україні утворився в місті Тульчині.

У 1820 році до Тульчинської управи (філії), «Союзу благоденства» на чолі з полковником П. Пестелем, серед інших офіцерів входив і полковник у відставці В. Давидов (брат М. М. Раєвського). Діяльність «Союзу благоденства» на Україні поступово розширювалась. В селі Кам'яній, що входило до Єлисаветградської губернії, в маєтку В. Давидова, часто збиралася на засідання і наради члени Союзу.

Тут відбувалися зустрічі з революційно настроєною молоддю. Найзручнішим часом для зборів членів Південного товариства була зима. В день іменин господарки, Катерини Миколаївни Давидової, матері генерала М. М. Раєвського, героя вітчизняної війни 1812 року, в Кам'янку, з'їжджалося багато гостей. Нікому не могло здатися дивним, що тут було багато молоді, військових і цивільних, друзів снів і онуків іменинниці. В середовищі декабристів бував О. С. Пушкін,

заславний Олександр І на Україну.

З'їзд 1822 року, що відбувся на к в а р т і р і В. Давидова, остаточно закріпив існування Товариства, головами якого були обрані В. Давидов і генерал-майор С. Волконський. В Кам'янці, де організували управу, з цього часу також почали скликатися спеціальні наради членів Товариства.

У 1823 році на другому з'їзді Південного товариства, в Києві, вирішено розпочати повстання в армії (від час огляду війська царем Олександром I), не чекаючи виступу в Петербурзі. Це не вдалося. Та, починаючи з літа 1825 року, готували новий план повстання на 1826 рік. У збройному виступі проти царизму чимала роль відводилась гусарському полку, розквартированому в місті Олександрії. Група його офіцерів повністю подляла погляди Південного товариства декабристів. Командиром полку був Артамон Муравйов-Апостол, брат Сергія Муравйова-Апостола, відомого діяча Товариства. Заручившись обійнятою братом, Сергієм Муравйов-Апостол вирішив повести за собою серед інших і Олександрійський гусарський полк, щоб арештувати всю корупсію квартири. Та уряд з доносів дізнався про існування таємних організацій.

Замішання, пов'язане із звісткою про смерть імператора Олександра I, стало для керівників товариства поштовхом до прискореної підготовки повстання. На початку грудня Пестель організує нараду з керівниками Кам'янської управи генерал-майором С. Волконським і В. Давидовим.

Заслуга декабристів («Кращих людей із дворян», як назвав їх Ленін), у тому, що вони в жорстокі часи кинули виклик тиранії, вступивши у двобій з самодержавством, боролися проти гноблення народу,

мріяли бачити Росію вільною від ярма кріпосництва, від царя. Серед них були і наші земляки. Перш за все Іван Ілліч Сухинов (уродженець села Червоної Кам'янки), який служив у Олександрійському полку і проводив (за вказівкою керівництва Південного товариства) підготовку солдатів до збройного виступу.

І. Сухинов був висланий на Сибірську каторгу — на Зорентуєвський рудник Чернечинських заводів. Там він розгорнув бурхливу діяльність до підготовки повстання каторжан. Зрадник втік Сухинова. Його схилив жандарм. Він знав, що його чекає смертна кара, тому покінчив життя самогубством.

Активними членами Товариства були олександрійці В. П. Романов та Є. П. Оболенський (родом з Новомірограда). В похмурій ранок 26 грудня дворянські революціонери-змовники ввели на Сенатський майдан до трьох тисяч солдат. Навколо юрмилися простий люд Петербурга, готовий прийти на допомогу. Та повстання декабристів закінчилося поразкою. Неудові було придушено виступ на Україні Чернігівського полку, теж піднятий декабристами.

Основною хвилю в підготовці повстання було те, що не залучили до боротьби широку народну масу. В цьому і полягала класова обмеженість світогляду декабристів. Вони вважали, що революцію потрібно зробити для народу, а не через народ, що армія, якою керували члени таємного Товариства, повинна стати основною силою перевороту. Зрозуміло, чому вони запобігали активній участі народу в наступній революції. Бо воляні зберегти для себе керівну роль в революційних подіях.

В. І. Ленін твердив, що справа декабристів не загинула, її підхопили наступні покоління революціонерів. І перше збройне повстання проти самодержавства зіграло свою роль в подальшому революційному русі в країні. Певний внесок у загальну справу — й декабристи Єлисаветградщини.

Т. РЕЗНІК,
краснавець.

XXV з'їзд КПРС

(Закінчення. Поч. на 3-й стор.)

щоб виділявся з-поміж інших якимось особливим — пристрасним і творчим ставленням до обраної справи. Працювати легко, невимушено, з любов'ю!

Нещодавно на обласних змаганнях здобув першість, потім захищав честь Кіровоградщини на республіканських — у Сумах. Хвилини, години напруженої праці, коли враховується і якість, і темп, і професійний смак. Судді змагань ретельно перевіряють завдання, оглядають кожну сантиметр стіп. Щоб вибороти почесне місце в супернітві — одне бажання мало. Потрібна майстерність, професійна мудрість, досвід.

Мої ровесники наволегливо формують в собі такі якості сучасного робітника. Про це свідчать ті великі соціальні зміни, які сталися в нашому колективі за час, що минув від XXIV з'їзду КПРС. Всі юнаки, які почали свою біографію з неабуудови, змужені, зросли духовно. Їхні прегнення їти: туди, де важче, де можна будувати, творити себе, своє місто, своє село — і є визначальним у ставленні до праці.

Проект ЦК КПРС до XXV з'їзду нашої партії «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки» називає інші соціалістичні точки, де потрібні ентузіазм, воля, розум і творчість молодих.

Найбільше молодих романтиків покликує новобудови Сибіру і Далекого Сходу, бо роль цих районів у нарощуванні економічного потенціалу країни в десятиріччя ще більше зростає. Поїхати б... та дома справ не менше. Будуючи, ми повинні вміти розпоряджатися будівельними матеріалами, бути максимально бережливими, без цього неможливо стати господарем новобудови.

За роки п'ятирічки капіталовкладення в народне господарство зростають на 24—26 процентів, а продуктивність праці планується підвищити на 29—32 проценти. Це вимагає від нас раціоналістичного використання робочого часу, вдумливого, творчого ставлення до роботи. Найвища радість для будівельника — це сонце у вікнах сотень зведених його руками об'єктів. А це все — з'їзд у нашому житті, в долях мільйонів таких, як ми...

С. ПАТЕНЧЕНКО,
муляр Новоукраїнської ПМК-135.

«ОСПІВУЮ ТЕБЕ, ПОЛЕ»

Віктор Марушак, керівник танцювального ансамблю «Степівчанка» Новоукраїнського міського Палацу культури «Ювілейний», дізнався про нагородження районної комсомольської організації «радонем Трудового Червоного Прапора у Москві, куди прибув як делегат XVII з'їзду ВЛКСМ. Невдовзі після цього, коли комсомол Новоукраїнщини урочисто відзначав знаменну подію в своєму житті — вручення орденів — Віктор сказав:

— Пов'язати успішні виступи наших самодіяльних артистів з визначними трудовими досягненнями хліборобів не лише доцільно, а й необхідно. Бо трудівцям політ та товаришів домагає задушена пісня й запальний танок, дотепне слово і гарний музичний твір... Великою радістю для аматорів сцени і широких кіл шанувальників самодіяльного мистецтва стало нагородження колективу Палацу культури «Ювілейний»: агіткультбригади — призом «Степівчанка» і танцювального ансамблю «Степівчанка» — призом «Ятрицький чобіток».

Найбільше визнання прийшло до них у дев'ятому п'ятиріччі. Танцюристи Людмила Офіцерова чи Михайло Варара, Наталка Шевченко чи Леонід Товмаченко з гордістю можуть розповісти про шлях колективу «Степівчанки» — з цілим багатством нагород до присвоєння навесні 1973 року звання народного.

Не відставати й учасники агіткультбригади. Через рік і до них прийшла велика радість: колектив теж був удостоєний звання народного.

Легким шурхітливим сгруктом п'юються на сцені чарівний ланцюжок дівчат. Тихолиночно звучить мелодія, а потім гомон розійшлим розлітається ширше — в круг виходять хлопці-молоді. Дівчата у вінчок, «парубки» — теж тисним гуртом... А за мить вихором понеслася укупі. Завмирав серце в шанувальника, аж не віриться, що це свої, земляки, мовби чарівники в іскрометному танку.

Поле достиглим довшим зерном хілить долі колосся. Втірає спитіле чоло під сонцем молодий хлібороб. І несподівано затримує жес — від подиву: звідки музика? Агов, не жартисти з агіткультбригади прибули. І промениться душа, веселою попливуть настрій: буде концерт серед незорого роздолля степу.

Нині обидва колективи з подовженою енергією готують нові програми виступів на самодіяльній сцені, присвячені XXV з'їзду КПРС.

Фото М. ЧАЙКОВСЬКОГО.

Того дня зал школи був переповнений гостями, учнями, вчителями. Присутні знайомились з виставкою експонатів «Урожай-75».

СВЯТО ВРОЖАЮ У ШКОЛІ

Посередині залу на виставці українському рушнику красується величезна коровай, випечений з пшениці, вирощеної членами учнівської виробничої бригади в нинішньому році. А по обидва боки від нього — столи, на яких розміщені експонати.

Експонат учнів I класу називається «Королева полів». Це своєрідний художній витвір. На малюнку — колгоспниця в українському костюмі і вінку з колосся пшениці, жита.

Учні 8 класу свій стіл сервірували урожаем саду: Чого тут тільки не було! Найкращі яблука — антонівка, ранет, Смиренка, пепен, червонобокі кислиці, груші, виноград. «Батьківщино, приймай цьогорічний врожай» — так назвала свій витвір учениця Світлана Немазіна. Це звичайний вантажний автомобіль, наповнений добрим зерном пшениці, зібраного передочним комбайнером нашого колгоспу О. П. Тетаренком.

Чотири дні тривала виставка, і кожного дня приходили все нові й нові гості, щоб помилуватися урожаем і ознайомитися з досягненнями місцевого колгоспу в 1975 році. А вже все тут говорило про невтомну працю трударів колгоспного лану.

А на закінчення свята відбувся великий концерт.

Л. ЛЕВЧЕНКО,
старша піонервожата
Глинської СШ Світловодського району.

Карнавал, карнавал, карнавал...

Ви помітили, що в магазинах найбільше покупок збирається біля прилавоків, на яких розмістилися блискучі скляні кульки, різнобарвні гірлянди, зявисті стрічки серпантину? На вулицях вже починають з'являтися перехожі, що поспішають тротуаром, насильно притискуючи до себе зеде, колоче, грішки припророщене сігом, деревце.

Місто сповнюється запахом хвої і лісу. А в кімнаті, щоранку підходячи до календаря, щоб зрівняти черговий листок, ви, звичайно, теж звернуватимете увагу, як він «сухий», ваш старий добрий календар. І хоч на перший погляд всі ці події ніби далекі одна від одної, все ж віщують вони одне й те ж: наближається Новий рік. Отож засяють погляди ялинки у наших будинках, з'являться лісові красуні і в шкільних залах. Саме біля них збереться в разі з традиційний новорічний карнавал.

Навесні, нікому не потрібно пояснювати, що таке новорічний карнавал? Ці два слова викликають в уяві кожного сільно-бентгальських вогнів, різнобарв'я костюми, море музики і сміху. А що ж потрібно для того, щоб свято це і справді було веселим, яскравим, таким, що запам'ятовується надовго?

Ми не будемо пропонувати готового рецепту проведення вечора, бо все залежатиме від вас самих, вашої фантазії і бажання. І все ж кілька порад.

Порада перша і найголовніша: якщо хочете відчувати себе справжніми господарями карнавалу, а не сторонніми глядачами, приходьте на вечір в карнавальному костюмі. Які костюми обрати? Це вже справа смаку. Ними можуть бути національні вбрання народів світу, одяг літературних чи казкових героїв. Найбільшу насолоду матиме, звичайно, той, хто з'явиться на новорічний вечір в костюмі, зробленому власними руками. А виготовити його зовсім не важко. Наприклад, дівчатка на уроках м'якої і шиття можуть легко пошити довгий сафран. Широкий круглий комірець, що одягається зверху, можна викроїти з полотна. Малюнок на нього спочатку нанесіть олівцем, а потім розширите шовковими клаптями, бусами, блискучими гудзиками. Якщо якихось «костюмностей» не вистачатиме, їх можна навіть домалювати фарбою. Край коміреця обшийте круглими гудзиками, що під-

ходять за кольором. Так же можна зробити короу. Все це разом стасвитиме костюм Василіси Премудрої.

Достіть просто пошити і плаття для народного іспанського жіночого костюму «Мача». Він пасуватиме чорній стрункій дівчинці. Матеріал для плаття — сатиш чи ситець жовтого або жовтого з чорним малюнком кольору. На широку спідничку з чотирьох клапців пашиваються волани, які можна обробити мереживом. Колір мережива повинен бути контрастним до кольору плаття. Наколо талії пов'яжіть п'язок з бавокою. Зачіску зробіть високу. Волна повинна підтримуватися характерним для іспанського костюма гресінцем. Погребіть зробити з м'якого або алюмінієвого дроту товщиною в 1,5—2 міліметри. Вигіть дріт по малюнку і прикріпіть його до звичайного гресінця. Потім обмотайте каркас чорною чи коричневою стрічкою, змоченою клеїстером і пофарбуйте чорною тушшю. Піддугіть до костюма і великі яскраві серезки. Їх можна одягати на вузл з допомогою шпильки, як це часто роблять в театрі.

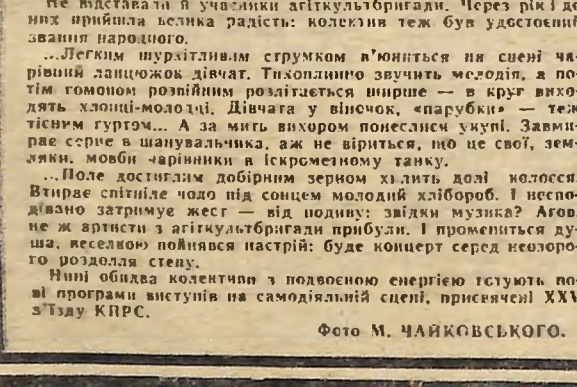
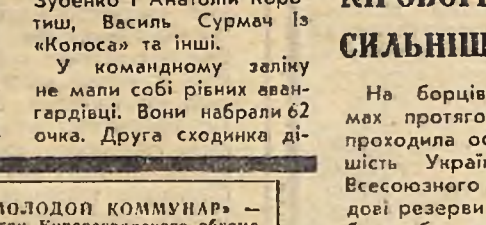
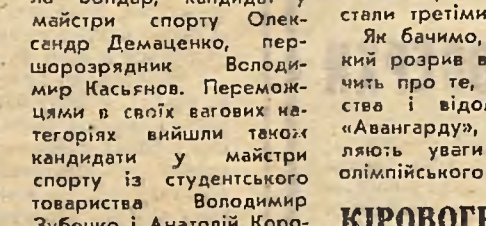
Для костюма Іллі Муромця необхідний шлем і меч. Матеріал для виготовлення їх — картон. Кольчугу зв'яжіть з товстого дроту або ж зберіть з великих канцелярських скріпок.

Проте, не обов'язково шити спеціальні вбрання. Часом 2—3 деталі, додані до звичайного одягу, можуть перетворити його на неповторний костюм. До таких деталей належатиме маска чи напівмаска, капелюх. Непогоною основою

для багатьох костюмів може стати звичайний одяг, зроблений з цинкового паперу відповідно до розмірів вашої голови. Та, якщо до нього прикріпити два яскраві гусяки, а до плаття пришити паперові розфарбовані крильця, — це й буде костюм метелика. До обидва можна прикріпити смугу вирізану з паперу короу, а ззаду марлеву фату. Ко-

жуче мотив. Коли керівник постане біля вийти, всі знову співають вголос, починаючи з того моменту, до якого прощипали про себе. Це починається, виходить з гри. Переможе той, хто найдовше не зіб'ється.

Отож спійтайте, танцюйте, веселіться. Некай новорічний карнавал ставити для вас справжнім святом!

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Класична боротьба без конкуренції

Міжвідомча особисто-командна першість області з класичної боротьби стала традиційною. В цьогорічних цих змаганнях, що проходили у спортзалі кіровоградського заводу «Червоного зірка», взяли участь представники «Авангарду», «Буревісника», «Трудових резервів», «Колоса». На килимах поза конкуренцією були авангардівці. Перші міс-

ця зайняли майстри спорту Станіслав Редозубов, Віктор Марус, Микола Бондар, кандидат у майстри спорту Олександр Демащенко, першорозрядник Всеволод Касьянов. Переможцями в своїх вагових категоріях вийшли такі кандидати у майстри спорту із студентського товариства Володимир Зубенко і Анатолій Коротиш, Василь Сурмач із «Колоса» та інші. У командному заліку не мали собі рівних авангардівці. Вони набрали 62 очка. Друга сходинка ді-

сталася «Буревіснику», у якого було 30 очок, лише на одне очко від них відстали борці «Колоса», які стали третіми призерами. Як бачимо, дуже великий розрив в очках свідчить про те, що товариство і відомства, крім «Авангарду», мало приділяють уваги розвитку олімпійського виду спорту.

Кіровоградці — сильніші

На борцівських килимах протягом трьох днів проходила особиста першість Української ради Всесоюзного ДСТ «Трудові резерви» з класичної боротьби серед юнаків. Близько 70 юних борців з 8 областей виборсвали звання найсильніших. Добре виступили не усіх змаганнях кіровоградці.

Вони домінували майже у всіх вагових категоріях. Звання чемпіонів завоювали Олександр Лисицький, Юрій Кожанов, Григорій Живецький, Олександр Ковальов, Ігор Томас, Володимир Бабенко та Михайло Яровий. Всі вони нагороджені дипломами першого ступеня і цінними подарунками президії республіканської ради «Трудові резерви». Проведені змагання ще раз підтвердили, що росте добра зміна досвідченим майстрам — борцям-класикам.

В. ШАБАЛІН.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.